

Az erkélyajtón át

*Anyu elromlott.
Elromlott benne a máj.
Daganatok nőttek rajta
a sötétben, titokban.
Anyu meg fog halni.
Elillan, mint a cigarettafüst,
kilebeg az erkélyajtón át
az ötödik emeletről,
bele a rideg légkörbe.
Sütni fog a nap, vagy esni az eső.
Megáll az óra. Este lesz és reggel.
Itt marad utána a kanapé,
az elmosatlan kávéscsésze,
a négy fal, a kopott tapéta.
Néhány tövig égett csikk a hamutartóban.*

*Anyu elromlott.
Elromlott benne a máj.
Anyu folyó lett, patak,
hömpölyög benne a fájdalom,
és egyre több a testében a rák.
Anyunak most én főzök ebédet:
a zöldbabfőzelékbe sűrű rántás kell,
a levesbe zeller, kevés cérnametélt.
Anyuval megáll majd az idő.
Esni fog az eső, és sütni a nap.
Reggel lesz, vagy este.
Itt marad utána a kanapé,
a kávéscsésze, a kopott tapéta,
az egész elmosatlan élete.
Néhány tövig égett csikk a hamutartóban.*